

KIM ZOSTANĘ, GDY DOROSNĘ?

KARINA MUCHA
IWONA PIETRUCHA
ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Kim zostanę, gdy dorosnę?

Cel główny:

zapoznanie dzieci z wybranymi zawodami, kształtowanie postawy pracy i motywacji do działania.

Cele szczegółowe:

dziecko inicjuje zabawy konstrukcyjne, wykorzystując materiały użytkowe, rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje, obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe, wyjaśnia, czym zajmuje się osoba wykonująca dany zawód.

Metoda projektu:

Techniki: drama, zabawa, rozmowa, korzystanie z TIK.

Formy pracy: praca z całą grupą; praca w małych grupach; praca w parach.

Środki dydaktyczne: prezentacja slajdów, puzzle z ilustracjami zawodów, koszyk, rekwizyty przedstawiające różne zawody, nośnik CD, odtwarzacz, ilustracje osób wykonywających zawody, stroje, ubrania, kratownice i małe obrazki, materiały plastyczne do kolażu (gazety, papier kolorowy, klej, nożyczki, kredki).

Opis przebiegu zajęć: oglądanie prezentacji slajdów przedstawiających różne zawody. Rozmowa na temat filmu. Wskazanie osób w najbliższym otoczeniu wykonujących dane zawody. „Jaki to zawód?” – dzieci dobrane w małe grupy układają puzzle (pocięte na kilka części ilustracje przedstawiające różne zawody). Analiza sylabowa nazw zawodów. „Wędrujący koszyk” – zabawa przy muzyce. Dzieci siedzą w kole na dywanie, gra muzyka, dzieci podają sobie w jej rytm koszyk wypełniony rekwizytami związanymi z różnymi zawodami. Gdy muzyka cichnie, dziecko, w którego rękach zatrzymał się worek, wyciąga z niego przedmiot i odgaduje zawód z nim związany (np. szpulka nici – krawcowa; długopis – nauczyciel, pisarz; aparat fotograficzny – fotograf itp.). „Wywiad z...” – chętne dzieci w parach przeprowadzają wywiad z... (same ustalają, kim jest osoba przepyttywana, formułują pytania). Dziennikarz zadaje pytania związane z wykonywanym zawodem, pozostałe dzieci muszą odgadnąć, o jakim zawodzie mowa. Rewia mody – dzieci przebierają się w stroje i, trzymając charakterystyczne dla danego zawodu rekwizyty, prezentują przedstawiciela tego zawodu. Rozmowa z dziećmi na temat „Kim chciałbym zostać?”. Nauczyciel pyta dzieci, co to jest praca, co oznacza pracowanie? Kiedy ludzie zaczynają pracę? Czy każdy człowiek może wykonywać każdą pracę? Co trzeba zrobić, by uzyskać jakiś zawód? Następnie zachęca je do wypowiedzania się na temat tego, jaki zawód chciałyby wykonywać, gdy będą dorosłe. Nauczyciel tak kieruje rozmową, aby dzieci podały przyczynę, dla której chcą ten zawód wykonywać. Drama „Zgadnij, jaki to zawód?” – chętne dzieci naśladują czynności osób wykonujących dany zawód. Nazwę zawodu podaje nauczyciel, pokazując odpowiednią

ilustrację. Zgadywanki – nauczyciel za pomocą sylab podaje nazwę zawodu, dzieci odgadują. Zabawa w kodowanie – dzieci w parach układają na kratownicy obrazki wg podanych kształtów i kolorów. „»A« jak artysta, »B« jak bibliotekarz” – zabawy w wymyślanie zawodów na określone głoski. Praca plastyczna – kolaż; tworzenie ilustracji przedstawiających zawód marzeń z wykorzystaniem różnych materiałów plastycznych. Zorganizowanie galerii dla rodziców w szatni – prace nie są podpisane, rodzice odgadują, kim chce w przyszłości zostać ich dziecko. Zapraszamy do przedszkola osobę wykonującą jakiś ciekawy zawód, osoba zaprezentuje swoją pracę opowieścią, rekwizytami.

Samooceńca: dzieci wypowiadają się o zajęciach, kończąc zdania: „Zajęcia podobały mi się, gdyż...”, „Zajęcia nie podobały mi się, gdyż...”.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel wcześniej organizuje elementy strojów potrzebne do przeprowadzenia rewii mody. Do układania puzzli z zawodami można wykorzystać tablicę interaktywną oraz program multimedialny. Zabawę w kodowanie zaczynamy od kratownicy, następnie dodajemy współrzędne.